

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 czerwca 2009 r.

w sprawie uwzględnienia w europejskich normach dotyczących przenośnych odtwarzaczy muzycznych wymogów bezpieczeństwa zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/490/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2001/95/WE stanowi, że normy europejskie są ustanawiane przez europejskie organy normalizacyjne. Normy te mają na celu zapewnienie spełniania przez produkty ogólnych wymogów bezpieczeństwa przewidzianych w dyrektywie.
- (2) Zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE produkt jest uważany za bezpieczny, w odniesieniu do zagrożeń i kategorii zagrożeń objętych normami krajowymi, jeżeli spełnia dobrowolne normy krajowe będące transpozycją norm europejskich.
- (3) Zależnie od rodzaju przenośnego odtwarzacza muzycznego wymogi bezpieczeństwa ujęte są bądź w dyrektywie 2001/95/WE, bądź w dyrektywie 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności ⁽²⁾, bądź też w dyrektywie 2006/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia ⁽³⁾. Dyrektywa 2001/95/WE obejmuje przenośne odtwarzacze muzyczne nieposiadające zintegrowanych funkcji komunikacyjnych.
- (4) Dyrektywy 1999/5/WE i 2006/95/WE zawierają odwołanie do europejskiej normy zharmonizowanej EN 60065:2002 „Elektroniczne urządzenia foniczne, wizyjne i podobne – Wymagania bezpieczeństwa użytkownika”. Ze względu na jeszcze mniej wyraźnie określoną granicę pomiędzy elektroniką użytkową a urządzeniami techniki

informatycznej norma ta ma zostać połączona z normą EN 60950 „Urządzenia techniki informatycznej – Bezpieczeństwo – Część 1: Wymagania podstawowe”, tworząc nową normę EN 62368.

- (5) Normy nie określają obecnie maksymalnego poziomu dźwięku ani nie zawierają wymogów dotyczących specjalnego oznakowania w odniesieniu do emisji hałasu, wymagają natomiast umieszczenia w instrukcji użytkownika ostrzeżenia dotyczącego szkodliwych efektów narażenia na zbyt wysoki poziom dźwięku.
- (6) Komisja Europejska zwróciła się do Komitetu Naukowego ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia (SCENIHR) o ocenę potencjalnego zagrożenia dla zdrowia związanego z przenośnymi odtwarzaczami muzycznymi oraz telefonami komórkowymi z funkcją odtwarzania muzyki, ze względu na ich powszechne użycie oraz rosnącą liczbę osób stale narażonych na przekraczający limity poziom hałasu w miejscu pracy (80 decybeli). W swojej opinii ⁽⁴⁾ SCENIHR stwierdził, że użytkownicy odtwarzaczy narażeni są zarówno na uszkodzenie słuchu, jak i na inne problemy zdrowotne. Użytkownicy odtwarzaczy narażeni są na ryzyko trwałej utraty słuchu, w szczególności jeżeli słuchają głośnej muzyki (przekraczającej 89 dB(A)) z użyciem przenośnych odtwarzaczy muzycznych przez ponad 40 godzin tygodniowo i przez co najmniej pięć lat. Taki sposób użytkowania stał się obecnie dość powszechny, w szczególności w przypadku dzieci i młodzieży.
- (7) Na podstawie przepisów art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2001/95/WE określone powinny zostać wymogi bezpieczeństwa dotyczące przenośnych odtwarzaczy muzycznych, w celu złożenia do organów normalizacyjnych wniosku o opracowanie normy zapobiegającej ryzyku uszkodzenia słuchu z powodu narażenia na dźwięk pochodzący z tego rodzaju urządzeń, zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych ⁽⁵⁾. Zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE odniesienie do przyjętej normy powinno zostać opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Aby zapewnić całościowe i zharmonizowane podejście do kwestii bezpieczeństwa wszystkich przenośnych odtwarzaczy muzycznych, włącznie z telefonami komórkowymi z funkcją odtwarzania muzyki, należy złożyć do organów normalizacyjnych wnioski w oparciu o dyrektywy 2001/95/WE, 1999/5/WE i 2006/95/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.⁽²⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10.⁽³⁾ Dz.U. L 374 z 27.12.2006, s. 10.⁽⁴⁾ Opinia z dnia 13 października 2008 r., opublikowana pod adresem: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihr/docs/scenihr_o_018.pdf⁽⁵⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

- (8) Gdy norma zostanie opracowana i pod warunkiem że Komisja zdecyduje o opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym odniesienia do niej, będzie ona podstawą domniemania zgodności przenośnych odtwarzaczy muzycznych, konstruowanych i wyprodukowanych zgodnie z normą, z ogólnymi wymogami bezpieczeństwa, określonymi w dyrektywie 2001/95/WE, w zakresie wymogów bezpieczeństwa ujętych w normie.
- (9) Niniejsza decyzja jest zgodna z opinią Komitetu powołanego na mocy art. 15 dyrektywy 2001/95/WE,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej decyzji jest ustanowienie wymogów bezpieczeństwa, na podstawie których Komisja zwraca się do odpowiednich organów normalizacyjnych o ustanowienie norm zapewniających, że w normalnych warunkach użytkowania narażenie na dźwięki z przenośnych odtwarzaczy muzycznych nie będzie stanowiło zagrożenia dla słuchu. Wymogi w odniesieniu do przenośnych odtwarzaczy muzycznych w pełni uwzględniają opinię Komitetu Naukowego ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia na temat „Potencjalnego zagrożenia dla zdrowia związanego z narażeniem na hałas pochodzący z przenośnych odtwarzaczy muzycznych oraz telefonów komórkowych z funkcją odtwarzania muzyki”.

Artykuł 2

Definicja

Dla celów niniejszej decyzji „przenośny odtwarzacz muzyczny” oznacza urządzenie przenośne, nieobjęte dyrektywą 1999/5/WE ani dyrektywą 2006/95/WE, zaopatrzone w słuchawki lub słuchawki douszne, używane do słuchania nagranych, generowanych lub nadawanych dźwięków.

Artykuł 3

Wymogi

1. Dla celów art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2001/95/WE wymogi dotyczące bezpieczeństwa przenośnych odtwarzaczy muzycznych są następujące:

Przenośne odtwarzacze muzyczne są skonstruowane i produkowane w sposób gwarantujący, że w racjonalnie przewidywalnych warunkach użytkowania są one z założenia bezpieczne i nie powodują uszkodzeń słuchu.

2. Wymóg zawarty w ust. 1 zawiera w szczególności następujące elementy:

- 1) narażenie na określone poziomy dźwięku jest ograniczone w czasie w celu uniknięcia uszkodzeń słuchu. Na poziomie 80 dB(A) czas narażenia jest ograniczony do 40 godzin na tydzień, natomiast na poziomie 89 dB(A) czas narażenia jest ograniczony do 5 godzin na tydzień. Dla innych poziomów narażenia stosuje się linearną intra- i ekstrapolację. Należy uwzględnić zakres dynamiki dźwięku oraz racjonalnie przewidywalne warunki użytkowania produktu;
- 2) przenośne odtwarzacze muzyczne zawierają odpowiednie ostrzeżenie dotyczące zagrożeń związanych z użytkowaniem urządzenia oraz sposobów ich uniknięcia, a w przypadkach gdy narażenie powoduje ryzyko uszkodzenia słuchu, także adresowaną do użytkowników informację.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2009 r.

W imieniu Komisji
Meglena KUNEVA
Członek Komisji